

Nedjelja, 03.07.2011.g.

KUŠNJE. Tko ih nema, tko ih nije doživio. I svatko od nas drugačije na njih reagira. Netko je ljut i srdit na sebe, na druge oko sebe. Neko im se veseli jer želi kušati i sebe i svoju vjeru u raznim životnim situacijama. Nekome se nutrina buni protiv onoga što mu je logično da mora napraviti, nekako osjeća da bi možda trebao drugačije reagirati, drugačije učiniti nego što je uobičajno u takvim situacijama.

Kušnje imaju različita imena i različite oblike za svakoga od nas. Nekome su kušnje različite osobe i njihovo ponašanje u njegovoj okolini. Nekome različitosti u fizičkom izgledu sebe i drugih oko sebe. Nekome u odnosu ljudi prema njima, gdje njihovo ponašanje odudara od onoga što on očekuje i kako on misli.

A svi mi imamo raznih kušnji U SVOJEM ODNOSU PREMA GOSPODINU, PREMA NJEGOVI
M
IJEDIMA
ZAPOV

I
NJEGOVO
PLANU
ZA
NAŠ
ŽIVOT.

Kada mene uhvate kušnje, postanem žalostan. I ne znam točno zašto me uhvati takvo raspoloženje, žalosno. Nisam ni srdit, ne želim biti ni agresivan, ne želim dići ruke od svega i odustati. Ne. Jednostavno postanem žalostan. ŠTO M

I
GOSPODIN
ŽELI
PORUČITI?
KAKO
DA
IZVRŠIM
NJEGOVU
VOLJU
U
TIM
MOJIM
KUŠNJAMA?
KAKO
DA
PREPOZNAM
ŠTO
MI
JE
ZA
ČINITI,
ŠTO
JE
NAJBOLJE
ZA
MENE
I
ŠTO
BI

GOSPODINU
BILO
MILO?

ZLO U TIM TRENUCIMA LIKUJE. I UDARA. NA SITNO I UPORNO. NIŠTA ŠTO JA NE BIH
MOGAO
SAVLADATI
ALI
MI
TA
ŽALOST
JEDNOSTAVNO
ODVLAČI
PAŽNJU
I
KONCENTRACIJU
PA
TE
PODVALE
ZLA
VRLO
ČESTO
IMAJU
I
NEKAKVOG
USPJEHA.
NIŠTA
POSEBNO
ALI
DOVOLJNO
DA
ME
ZLO
POSRAMI
U
MOJOJ
OHOLOSTI.

Ono što mi je drago, što sam u svojem duhovnom rastu usvojio, je to DA KOD SVAKE KUŠNJE,
A KAD
JETIM OS
NEMIRE
I
BORBE
U
SEBI,
KADA
MI
DOĐE
ŽALOST,
JA
SE
SJETIM
GOSPODINA
I
MOLITVE.
I
TRAŽIM
MIRNA
MJESTA
GDJE
BI
OSTAO
SAM
SA
SVOJIM
MISLIMA,
SVOJIM
MOLITVAMA
I
NADOM
DA
ĆE
MI
DOĆI
GOSPODIN,
NJEGOVO
DUH
SVETI,
DA
ME

PROSVIJETLI
DA
PREPOZNAM
KUŠNJU,
NJEZINU
SVRHU,
ONO
ŠTO
BI
U
TOJ
KUŠNJI
TREBAO
NAUČITI
I
NA
KRAJU,
IZLAZAK
IZ
NJE.

I od jučer me drži neka kušnja, neka žalost, ni sam ne znam točno što i kako jer ima više početaka i završetaka. I OSJETIM DA MI ZLO TOVARI I TOVARI NA MOJU DUŠU, LIKUJUĆI
NAD
MOJOM
ŽALOSTI,
NAD
MOJIM
NEMIROM.

A ja znam da je Gospodin tu negdje sa mnom. I znam da ću iz tih kušnji izaći jači i prokušaniji,
ČIŠĆEG

SRCA.

Ali svejedno što mi moj mozak govori kada se u srcu i duši vode borbe. O

KAKO

SMO

MI

LJUDI

JADNI!

MALO

NAS

GOSPODIN

DADNE

PROKUŠATI,

DA

VIDI

GDJE

SMO

U

SVOJOJ

VJERI,

A

MI

ODMAH

KUKAMO,

MI

ODMAH

POSTANEMO

ŽALOSNI

KAO

JA

OD

JUČER.

No, naučio sam u tim svojim kušnjama što mi je za činiti, kako najlakše da izađem iz njih.

Kako znam **DA ME GOSPODIN VOLI I DA ME NEĆE KUŠATI PREKO MOJE SNAGE, MOJ**

A **VJ**

ERA

MI

TO

GOVORI,

onda
samo
moram
smiriti
srce
i
dušu.
A
to
najlakše činim u mojoj
crkvi. Dobro je i u sobi pred raspelom i svetim slikama.
ALI
U
CRKVI
JEDNOSTAVNO
DOBIJEM
NOVU
SNAGU.
TU
ZLO
NEMA
MJESTA.
OSTANE
VANI
PRED
CRKVOM.
NEKAD
ME
PONOVRNO
POČEKA
KADA
IZAĐEM
VAN
IZ
CRKVE,
ALI
TADA
MI
JE
ONO
SA
SVOJIM
KUŠNJAMA
SMIJEŠNO.
A
MISA,

MOLITVE
NA
NJOJ,
BOŽJA
RIJEČ,
SVE
TO
KAO
DA
JE
TADA
MENI
UPUĆENO.
TAKO
JE
BILO
I
DANAS.

I NE ZNAM ZAŠTO, JOŠ MORAM O TOME MALO U SEBI MEDITIRATI I SREDITI DOJMOV
E, DANAS
ME
JE
POGODILA
RIJEČ
IZ
PROPOVIJEDI
DRAGOG
KAPELANA
"PONIZNOST".
ZNAO
SAM
ČIM
JU
JE
PRVI
PUT
IZGOVORIO
DA

ONA
IDE
MENE
I
DA
JE
ONA
ODGOVOR
NA
OVE
MOJE
KUŠNJE
OD
JUČER.

A ne mogu ja to samo tako pojmiti, znam da je tu odgovor na moje kušnje ali mi zlo ne da da sve točno odmah vidim i spoznam.

PONIZNOST. Kako tu riječ i to stanje ne vole oni oholi, licemjerni. VALJDA SAM I JA U NEKI
M TR
ENUCIMA
OVIH
DANA
TAKAV
BIO.
ZNAM
DA
JESAM.
ILI
SAM
BIO
NEVJERAN.
NISAM
VJEROVAO
DA
GOSPODIN
ZNA
ŠTO
JE
ZA

MENE NAJBOLJE.

NEGO

SAM

ŽELIO

PO

SVOJEM.

PA

MI

JE

GOSPODIN

POSLAO

MALO

KUŠNJI.

DA

VIDI

DA

LI

JA

TO

STVARNO

TAKO

MISLIM

ILI

SAM

SAMO

MALO

"ZASTRANIO"

PA

ĆE

ME

ON

KROZ

KUŠNJU

PONOVNO

VRATITI

NA

PRAVI

PUT.

I

ZNAM

DA

JE

TO

TO.

JOŠ

MALO

MOLITVE
I
PONOVRNO
ĆU
SE
"VRATITI",
PA
ĆU
SE
ONDA
JA
SMIJATI
ZLU.

PONIZI ME GOSPODINE, PRITISNI MOJU OHOLOST I LICEMJERJE, OČISTI MOJE SRCE
DA
S
ČISTIM
SRCEM
I
BEZGRANIČNOM
LJUBAVLJU
VOLIM
TEBE
I
BLIŽNJEGA
SVOGA!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.